

Nr 279

Av herr **Regnéll**, om avdrag vid beskattningen för kostnader för underhåll av plantering.

Från bruttointäkten av förvärvskällan »annan fastighet» får enligt 25 § kommunalskattelagen avdrag *ej göras* för kostnad för underhåll av plantering eller trädgårdsland, i den mån dessa är att anse endast som tillbehör till fastighetsägarens egen bostadslägenhet och används företrädesvis för ägarens personliga trevnad. I de fall, då plantering eller trädgårdsland används i vidare utsträckning, är underhållskostnaden avdragsgill intill de uppgivna intäkterna av planteringen eller trädgårdslandet.

I den moderna bebyggelsen förekommer planteringar i anslutning till flerfamiljsfastigheter i en helt annan utsträckning än förr. Att detta är en önskvärd utveckling är utan vidare klart. Likaväl som samhällena finner det vara en naturlig sak att anordna och underhålla grönområden och lekplatser, finner den moderna stadsplanearkitekten och arkitekter i övrigt det fullt naturligt med planteringar och gräsmattor i anslutning till fastigheterna.

Att sätta underhållet av plantering i annat och sämre läge än underhåll av byggnader — som i sin helhet är avdragsgillt — förefaller inte längre motiverat. Praktiska skäl mot olikabehandlingen kan också anföras. Att ur kostnaderna för gårdskarlar och för redskap, bortforsling av avfall och liknande utskilja den del som hänför sig till planteringen låter sig ofta inte göra.

Vad beträffar den nu gällande skillnaden mellan plantering eller trädgårdsland, som används huvudsakligen för ägarens personliga trevnad, och plantering eller trädgårdsland i övrigt, torde den numera sakna betydelse, i och med att en- och tvåfamiljsfastigheter beskattas efter schablon. Att ägare av hyreshus håller sig med reservat, till vilket hyresgästerna ej får tillträde, torde vara en ytterst sällsynt företeelse.

Ur kommunalskattesynpunkt skulle avdragsrätt för planteringskostnader i normalfall inte påverka skatten, eftersom denna är utformad som garantiskatt. Det bortfall i statlig inkomstskatt, som skulle bli en följd av att omkostnaderna för underhåll av plantering gjordes avdragsgilla, synes helt betydelselöst.

Med stöd av det anförda hemställer jag,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag angående ändring av 25 § 1 och 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Häriigenom förordnas att 25 § 1 och 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande ändrade lydelse.

25 §.

1 mom. Från bruttointäkten av annan fastighet må, där ej annat för-
anledes av vad nedan i 3 mom. stadgas, avdrag göras för omkostnader, så-
som för:

brandförsäkring, reparation samt underhåll av byggnader och plantering;
vicevärd, portvakt — — — tillhörande fördelningsledningar.

2 mom. Avdrag får *icke* göras för kostnad för ny-, till- eller ombyggnad
eller därmed jämförlig förbättring å fastigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1963.

Stockholm den 24 januari 1962

C. G. Regnell.